

Maaned tidligere, fordi de store, samlede Øvelser, som hele Mandskabet nødvendigvis maa deltage i, foregaa just i den sidste Maaned. Da jeg foreholdt en af de Herrer Officerer, som jeg havde Lejlighed til at tale med om dette Spørgsmaal, dette, erklærede han ogsaa, at det var en Meningsløshed at indføre denne Bestemmelse, men, sagde han, vil man indføre den, kan det kun ske derigennem, at man danner et særligt Korps og saa indkalder disse værnepligtige senere end de andre og giver dem en Ekstrauddannelse, saaledes at de maaske med den Uddannelse, de have faaet i Skytteforeningerne, kunne naa op til en Uddannelse, der kan staa Maal med den Uddannelse, den øvrige Hær har faaet, og de maa da nødvendigvis blive tilbage og deltage i de samlede Øvelser. Der maatte altsaa dannes et særligt Korps, enten man nu vil kalde det et Elitekorps eller noget andet. Men dette vilde være alt andet end demokratisk, og det vilde være noget, man ikke kunde være tjent med, da det vilde indføre et Element i Hæren, som vi absolut maa modsætte os. Men paa samme Maade stiller det sig med en Del andre Ændringer. Man har foreslaaet at nedsætte Tjenestedagenes Antal for en Del af Mandskabet, men man gør det ikke for den Del af Mandskabet, som skal blive liggende til Eftertjeneste, og indfører derved en større Uretfærdighed end tidligere. Dersom man ikke er i Stand til at afhjælpe denne Uretfærdighed paa anden Maade, saa burde man i alt Fald honorere dem derfor, saaledes at de dog faa et Vederlag for den Tid, de maa spille — ikke at tale om, at de desuden ere under Tvang længere end de andre og i denne Tid ere tvungne bort fra deres borgerlige Erhverv og ere underkastede den militære Disciplin. Naar man fordrer, at de skulle underkaste sig denne Tjeneste uden Vederlag, saa er det en ny Uretfærdighed, man føjer ind i den bestaaende Hærorning.

Den ærede Forsvarsminister, der før havde Ordet, udtalte sig afgjort mod Folkeafstemningen, som den er foreslaaet af de Radikale og Socialdemokraterne, og han motiverede det med, at vor Forfatning var bygget paa den almindelige Valgret, og at det, den almindelige Valgrets Repræsentanter vedtog, var der ikke Anledning til at forelægge for Vælgerne. Nu er det jo rigtigt, at vi have for saa vidt almindelig Valgret til Folketinget, som alle Vælgere i en Kreds have lige Adgang til at afgive deres Stemmer; men det er saa langt fra, at denne Valgret er almindelig,

naar vi sammenligne Valgkredsene indbyrdes. Thi saa er Stillingen den, at der er Vælgere i dette Land, der kun faa $\frac{1}{6}$ Stemmeret, naar man regner med den Repræsentation, de ere i Stand til at skaffe sig ved deres Stemmer i Forhold til andre Kredse. Og naar Forholdet er det, er der meget god Grund til at kræve, at Forslag af en saa vidtrækkende Betydning som de foreliggende om en Omordning af vort Forsvarsvæsen forelægges Vælgerne. Og det er jo ingenlunde noget, der kunde gøre noget som helst Indgreb i Rigsdagens Værdighed eller Ansvarsfølelse. Det, der skulde stemmes om, er de færdige Love, saaledes som de ere vedtagne af Tingene; Vælgerne skulle kun afgøre, om de ville have disse Love i den Form, de ere vedtagne, eller ikke. Der blev af den ærede Ordfører for nylig sagt, at det, vi tilsigtede med dette, var at gøre et nyt Forsøg paa at lægge Hindringer i Vejen for Lovenes Vedtagelse, og det indrømme vi gerne. Det er selvfølgelig Grunden til, at vi stille vort Forslag. Og naar vi ville gøre dette, er det, fordi disse Love have en saadan Skikkelse, at vi mene, at det er til Skade for vort Land og vort Folk, om de blive gennemførte. Dersom vi var tilfredse med Lovene og mente, at Rigsdagen her handlede, som den skulde og burde, stillede vi naturligvis ikke et saadant Forslag. Men da vi have en uretfærdig Valgkredsordning, der ikke muliggør en Repræsentation for Befolkningen, der er lige for alle, og da det er vor faste Overbevisning, at disse Love ere af en saadan Art, at de ville blive til Skade for vort Land, søge vi at faa Afgørelsen af, hvorvidt de skulle træde i Virksomhed, indanket for Vælgernes Domstol. Men jeg forstaar ogsaa godt, at naar den ærede Ordfører for de Moderate, det ærede Medlem for Nyborg (N. Jensen), staar op og takker Ministeren for, at han ikke har opløst Folketinget og ladet Spørgsmaalet komme til Afgørelse ved nye Valg, saa ønsker man heller ikke at lade Vælgerne stemme over selve Forslagene, men vil netop benytte sig af den Situation, der er indtraadt ved, at man har en saa forvansket og forfusket Repræsentation som i Øjeblikket, til at gennemføre det, som man ikke mener sig i Stand til at gennemføre, dersom man lader Vælgerne faa den nødvendige og fuldstændige Indfyldelse derpaa.

Jeg vil saa gerne knytte nogle Bemærkninger til, hvad der blev sagt af det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff). Han begyndte med at er-